

Τὰ Ἐπίσημα Ἐγγραφα τῆς Αναγνωρίσεως τῶν Ματθαϊκῶν Ἐπισκόπων τὸ 1971

Ἀπὸ τὸν «Κήρυκα Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» Νοεμβρίου 1971:

ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ Ἡ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΗΜΩΝ

**Αἱ λεπτομέρειαι τῆς Θεόδεν ἐπελδούσης Ἑνώσεως μετὰ
τῆς γνησίως Ὁρθοδόξου Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Διασποράς.**

Τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου (κατὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιον) 1971 ἐπι-
τροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας Κου Κου Καλλίστου ὡς
Προέδρου, Μητροπολίτου Κιτίου Κου Κου Ἐπιφανίου, καὶ Πρωθιερέως Εὐγενίου
Τόμπρου ὡς μελῶν, μετέβη εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς, κατόπιν ἀρμο-
δίας προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Ἐκκλησίας
τῆς διασποράς ἐν Ἀμερικῇ, καὶ συνωμίλησεν μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν
τῆς ἀνωτέρω Ἱερᾶς Συνόδου ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων τὸν ἱε-
ρὸν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνα.

Τὴν 15ην τοῦ ἰδίου μηνὸς Σεπτεμβρίου, κατὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιον, ἐκλή-
θημεν ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ παρέστημεν εἰς τὴν συνεδρίαν Αὐτῆς
καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει ἡ δημοσιευθεῖσα τὸν παρελθόντα Ὀ-
κτώβριον 1971 ἐν τῷ περιοδικῷ ἡμῶν, «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων», Ἐκθεσις,
ἣτις ἐνεποίησε βαθεῖαν καὶ ἰσχυράν αἰσθησιν καὶ ἐντύπωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν ταύ-
την Σύνοδον, καὶ ἐγένετο ὑπ' αὐτῆς ὁμοφώνως ἀποδεκτή. Προχωροῦντες μετὰ
ταῦτα εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα ἡτησάμεθα ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν ταύτην Ἱερὰν
Σύνοδον νὰ διευκρινήσῃ ἀπολύτως, σαφῶς, καὶ κατηγορηματικῶς, τὴν θέσιν Αὐτῆς
ἐναντι τῆς Σχισματικῆς Ἐκκλησίας.

Ὅντως, εὐθὺς ἀμέσως, σύνολος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ, διεβεβαίω-
σεν ἡμᾶς ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως συνάφειαν, συνεργασίαν, σχέσιν, ἢ ἐπαφήν, δια-
τηρεῖ μετὰ τῆς Σχισματικῆς Ἐκκλησίας, τὴν δὲ ἐπομένην 16/29 Σεπτεμβρίου 1971
ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἐπίσημον γραπτὴν ἀπάντησιν.

**President
of the Synod of Bishops
of the Russian Orthodox Church
Outside of Russia.**

75 EAST 93rd STREET, NEW YORK 28, N. Y.
Tel.: LEhigh 4-1601

September 16/29, 1971.

His Eminence
Kallistos, Metropolitan of Corinth

Your Eminence,

This is to inform you once more that the Russian Orthodox Church Outside of Russia has never accepted the new calendar finding that it is a violation of the Orthodox tradition and is a first step to modernism.

I am sincerely yours in Christ

+ Metropolitan Philaret

Metropolitan Philaret

Ἡ μετάφρασις.

Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθόδοξου
Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ.
Σεπτ. 16/29, 1971

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα, Κάλλιστον, Μητροπολίτην Κορίνθου.
Σεβασμιώτατε,

Διὰ τῆς παρούσης πληροφορῶ Ὑμᾶς καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Ὁρθόδοξος
Ἐκκλησία ἐν Διασπορᾷ οὐδέποτε ἐδέχθη τὸ νέον ἡμερολόγιον, εὐροῦσα ὅτι τοῦτο
ἀποτελεῖ καταπάτησιν τῆς Ὁρθόδοξου παραδόσεως καὶ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸ
μονδερνισμόν. (Δηλ. αἱρέσεις).

Εὐλικρινῶς Ὑμέτερος ἐν Χριστῷ,
Μητροπολίτης Φιλάρετος

Μετά ταῦτα ἡ Ἱερὰ αὕτη Σύνοδος ἐζήτησε παρ' Ἡμῶν ἐγγραφον ἔκθεσιν τῶν σημείων καὶ θεμάτων ἅτινα ἐπιθυμοῦμεν τὸ κατ' ἀρχάς, νὰ τύχωσιν ἐπιλύσεως καὶ συμφωνίας μεταξὺ Ἡμῶν καὶ Ταύτης.

Πράγματι, ἐπεδώσαμεν τὸ κάτωθι ἐγγραφον δημοσιευόμενον κατὰ λέξιν τὸ ὁποῖον εἴχομεν ἐτοιμάσῃ ἀπὸ τὴν προηγουμένην.

Τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ Σεβασμιωτάτῳ Κυρίῳ Κυρίῳ Φιλαρέτῳ Προέδρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας, εἰς Νέαν Ὑόρκην, Χαίρειν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ ἀληθινῷ ἡμῶν Θεῷ.

Ἡ Συνδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος (Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου) ἐξουσιοδοτηθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 736 τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1971 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου ἀφορῶντος εἰς τὸν Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν χειροτονιῶν Ἡμῶν (ἐνὸς Ἐπισκόπου ὑφ' ἐνός) γνωρίζει τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Ὑμῶν Συνόδῳ τὰ κάτωθι: Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 καὶ μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1948 διαρκῶς παρκαλοῦμεν ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ σωτήριος διὰ τὸν Ἱερὸν Ἡμῶν ἀγῶνα ἐν Ἑλλάδι ἔνωσις.

Ἐπίσης διαρκῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκαλοῦμεν δι' ἐπιτροπῶν, διὰ προσωπικῶν συναντήσεων, δι' ἐγκυκλίων πρὸς ἔνωσιν καὶ πρὸς χειροτονίαν Ἐπισκόπων, τοὺς τότε Ἀρχιερεῖς πρ. Φλωρίνης Κον Χρυσόστομον καὶ Κυκλάδων Κον Γερμανόν.

Ὁ λαὸς ἐπὶ τοῦ βλέπει Ποιμένας, ὑπῆρχον δὲ καὶ μεγάλαι ἀνάγκαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὑπαρξίς Ἱεραρχίας ἐγκαίνια, χειροτονίαι, συγχωρητικαὶ εὐχαὶ κλπ., Ἀλλ' ὁ πρ. Φλωρίνης ὡς Πρόεδρος ἴστατο ἀκαμπτος, οὔτε ἔνωσιν, οὔτε χειροτονίας.

Ἀπαυδήσαντες πλέον ἐστράφημεν καὶ εἰς ἄλλους Ἐπισκόπους ξένων καὶ ἐξωκλιματικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀπάντησις ἦτο ἄρνησις. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐξηγεῖτο καὶ μᾶς ἐπέειπε δι' ἀναφορῶν, δι' ἐπιστολῶν, δι' ἐπιτροπῶν ζητῶν ἐπιμόνως καὶ ἀπαιτητικῶς χειροτονίας Ἐπισκόπων, ἐζήτηται Ποιμένας. Καὶ τότε καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀνάγκης ἀπεφασίσσαμεν τὰς χειροτονίας.

Ὡς γνωστὸν αἱ πράξεις αὗται ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐναρμονιζόμεναι πρὸς τὰς κανονικὰς διατάξεις ὁδηγοῦν εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ παρ' ἐνὸς Ἐπισκόπου, χειροτονία Ἐπισκόπου εἶναι κανονικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη, ἐπομένως ὁ οὕτω πως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικανονικῶς καὶ συνεπῶς ἀκύρως χειροτονηθεὶς. Ἐκτὸς βεβαίως ἐὰν συντρέχωσιν ἄλλοι λόγοι ἀκυρότητος τῆς χειροτονίας, ὡς λόγου χάριν ἡ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ χειροτονία, Σιμωνία κ.ἄ.

Κατὰ δὲ συγκατάβασιν καὶ οἰκονομίαν μετὰ ταῦτα, αἶρεται καὶ τῆς ἀντικανονικότητος τὸ ἀμφίβολον καὶ μάλιστα ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ περίπτωσις διωγμοῦ ἢ καὶ «ἀπαρρησίαστον» τῶν Ἐπισκόπων. ὡς ἀνωτέρῳ ἐλέχθη.

Ἐπομένως σαφῶς νοεῖται, ὅτι ἡ χειροτονία Ἐπισκόπου ὑφ' ἐνός Ἐπισκόπου εἶναι, ἐκ τῶν δεινῶν περιστάσεων, ἐπιτρεπτέα καὶ συνεπῶς νόμιμος, διότι δὲν ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα προεῖδεν ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Οἰκονομία.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ὑποβάλλομεν τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Ὑμῶν Συνόδῳ τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν Ἡμῶν καὶ εἵμεθα ἑτοιμοὶ νὰ δεχθῶμεν πᾶσαν ἀπόφασιν Αὐτῆς, στηριζομένην πάντοτε ἐπὶ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 14ῃ 1971

Ἡ Συνδικὴ Ἐπιτροπὴ

† Ὁ Κορινθίας Κάλλιστος Πρόεδρος

† Ὁ Κιτίου Ἐπιφάνιος

† Πρωθιερεὺς Εὐγένιος Τόμπρος

Μελετήσασα ἐπισταμένως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ ἔγγραφο· Ἡμῶν τοῦτο, ἐξέδω-
κεν πολυσέλιδον ἀπόφασιν ἱκανοποιούσαν πλήρως τὰ ἐν τῷ ἔγγραφῳ αἰτούμενα
συνωδὰ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῶν ἀποφάσεων Ἀγίων καὶ
Ἱερῶν Συνόδων ἀποφνημαμένων αὐθεντικῶς περὶ τῶν Χειροτονιῶν ἐνὸς Ἐπισκό-
που ὑφ' ἐνός.

Τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἔχει ὡς ἐξῆς :

Synod of Bishops
of the Russian Orthodox Church
Outside of Russia.

75 EAST 93rd STREET, NEW YORK 28, N. Y.
Tel.: LEhigh 4-1601

· ΑΠΟΦΑΣΙΣ ·

τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ὑπερορίᾳ Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας

Ἀριθ. Πρωτ. 16-II

τῇ 15^η/28^η Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν Σύνοδον, οἱ
Ἀρχιερεῖς Κάλνιστος καὶ Ἰσίδωρος ἐσήχησαν ὅτι ἀφ' οὗ ἀσφα-
γεῖσθαι ὡρεῖται ἐννοεῖται ἐν Ἑλλάδι ὅπως μὴν ἀποδεχθῶν τὸ
Νέον Ἡμερολόγιον, διότι ἐθεώρουν αὐτὴν ἀποδοχὴν ὡς παράθεσιν
τῆς Ὁρθοδόξου, ἐπιμελῶς ἐσήχον τρόπον διὰ τὰ χειροτονηθῶν
ἀρχιερεῖς κατὰ κανονικὸν τρόπον. Μόνον ὅταν ἀπέβησαν αἱ
προβλεπόμεναι τῶν ἀκαρποῦν, τότε ἀπεφασίσαν ὡς ὁροθὴ εἰς χειρο-
τονίας μόνος τοῦ Ὁρθόδοξου Ματθαιῶν.
Οὕτως, ἐν ὁνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἰδίων, οἱ
προαναφερθέντες, ἀρχιερεῖς, θέλουν ἐνάσθαι ἡμῶν τὴν μελέτην
τῆς καταστάσεως τῶν, ἐκφράζοντες τὴν προθυμίαν τῶν γὰ
δεχθῶν ὅσοιανδήποτε κανονικὴν ἀπόφασιν ἐκδόσθαι ἢ ἡμετέρα
Σύνοδος.

Προηγουμένως ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν
Σύνοδον τῇ 29^η αὐγούστου 1971, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Δυσετίτος
ἐσήχησεν τὴν γνώμην τῆς Συνόδου τῆς Ὑπερορίᾳ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας
εἰς διὰ τὸ πῶς πρέπει γὰρ χιναῖται δεκτοὶ οἱ ἐκ τῶν
λεχομένων « Ματθαϊκῶν » (ε.ε. τῶν Ἑλλήνων Παλαιοημερολογιτῶν
οἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς τοῦ ὑπὸ ἐνός χειροτονίας) κληρικοί.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἐξῆς:
Ὅτε τῷ 1924 ἡ Ἑλληνομίαια τῆς Ἑλλάδος ἐδέχθη τὸ Νέον
Ἡμερολόγιον, ἀρρέκυψεν, μεγάλην δυσαρέσκεια καὶ ἐδηματιζήθησαν
ὁράδες τινες, οἵτινες δὲν ἐδέχθησαν τὴν μεταρρυθμίαν. Ἐν ταῖς
ταῖς δὲν ἠνώθησαν μεταξὺ τῶν.

Κατά τὸ 1935 τρεῖς ἄρχιερεῖς, οἵτινες ἦσαν τῆς
κρατικῆς Ἑλληνικῆς τότε, ἀποσχέθησαν εἰς τὸν Παλαιό-
ημερολογιζόμενον: ὁ Δημητριάδης Γερμανός, ὁ πρ. Φλωρίνης
Χρυσοστόμος καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσοστόμος. Οὗτοι ἀμέσως
προέβησαν εἰς τὴν χειροτονίαν τεσσαρῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες ἦσαν:
ὁ Κυκλάων Γερμανός, ὁ Χριστιανουπόλεως Χρυσόφορος, ὁ
Διαυλείας Πολυκάριπος καὶ ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος.

Συντόμως ὁμοῦ διεφώνησαν μετὰ τῶν οὗτοι καὶ διε-
λύθη ἡ Σύνοδος τῶν. Τρεῖς δὲ ἀποσχέθησαν. Ὁ Δημητριάδης
Γερμανός ἀπεβίωσεν. Ἀφ' οὗ ἀποσχέθη καὶ ἐμείνεν μόνος
ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμος ἐμείναν καὶ ὁ Διαυλείας Πολυ-
κάριπος καὶ ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος. Κατὰ τὸ 1948
προέβη εἰς χειροτονίας Ἐπισκόπων, μόνος τοῦ ὁ Βρεσθένης
Ματθαῖος, πεπεισμένος ὡς ὅτι, λόγῳ τοῦ τότε διωγμοῦ ἄλλος
τρόπος δὲν ὑπῆρχεν πλέον διὰ τὰ διασωθῆναι μίαν πραγματικῶς
ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἱεραρχίαν. Εἶναι δὲ ἀδύνατον, δι' ἡμᾶς
καθαρῶς γὰρ ἰδῶμεν καὶ γὰρ ἀποφασίσωμεν κατὰ πόσον ἦτο
δυνατὸν νὰ τύχῃ τῆς συμπτύξεως τοῦ Ἐπισκόπου Πολυκάριπου
ἢ τοῦ Ἐπισκόπου Χρυσοστόμου διὰ τὴν Πρώτην χειροτονίαν. Πάντως
ἐκ τῆς χειροτονίας, τὴν ὁποῖαν μόνος τοῦ ἐτέλεσεν ἀποέκυψεν
ἡ λεχομένη «Ματθαϊκὴ» Ἱεραρχία, οἱ ὁποῖα δὲν ἀνέγνω
ρίστην ὑπὸ τῆς ἀλλῆς παρατάξεως τῶν Παλαιοημερολογιζόντων
οἵτινες ἤχουντο μετέπειτα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀκακίου καὶ
νῦν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δυσεπίου.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουν δύο γνήμιοι περὶ
τοῦ πῶς δύναται οἱ Ἐπίσκοποι καὶ λοιποὶ κληρικοὶ νὰ γίνονται
δεκτοὶ εἰς Κοινωνίαν ἐκ τῆς παρατάξεως, ἥτις ἀντιστοιχεύεται
ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων Καλλίστου καὶ Ἐσφάνου. Ὡς συμβαίνει
πολλὰ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ἡ Σύνοδος ἀντιμετωπίζει
τὴν σύγκρουσιν δύο ἀρχῶν: τῆς «οἰκονομίας» καὶ τῆς «ἀκριβείας».
Πεὶν ἡ ἀποφασισθὴν ὡρία ἀρχὴ ἀρεῖται γὰρ ὑπερίσχυση,
εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, πρέπει γὰρ ἀποφασισθῆναι εἰς αὐτὴν ἡ ἀνάγκη
γὰρ ἐφαρμοσθῆναι μίαν ἐκ τῶν δύο, ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν,
ἐάν πρέπει γενικῶς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομίας γὰρ δεωρη-
θῶν, ἐγκυραὶ αἱ τοῦ Ματθαίου χειροτονίαι. Ἀλλὰ, εἶναι ἀνάγκη
γὰρ ἐξετάσωμεν τὴν ἐγκυρότητα τῶν χειροτονιῶν ἀρχιερέων ὑπὸ
ἐνὸς ἀρχιερέως.

Οἷς καὶ Ἀποστολικαὶ Διατάξεις ὑπάρχει ἐνδείξις ὅτι

γενικῶς ἢ ὑπὸ ἐνὸς ἐπισκόπου τελουμένη χειροτονία δὲν ἀνα-
γνωρίζεται ὡς ἔγκυρος. Ἡ χειροτονία ἐνὸς ἐπισκόπου πρέπει
να τελῇται ὑπὸ τριῶν ἐπισκόπων, ἢ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ δύο.
Ἐν τοῦτοις ὑπάρχει καὶ μα ἀπόφασις ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ
ἐξαίρεσις ἐὰν λόγῳ διωγμοῦ ἢ συμμετοχῇ τοῦ δευτέρου
εἶναι ἀδύνατος. Σημειώγεται δὲ ὅτι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλη-
σίας, πολλὰ ὄλγα ἀπορροχούμενα διὰ τῶν αὐτῶν χειροτονίας ὑπάρχον
Ἄκωμ ἐἰς αὐτὰς συνήθως ἢ ἀπορρήθησαν ὑπὸ μοναχικῶν ἐκ-
λογῶν, ἢ ὑπὸ μετέπειτα ἀποφάσεων. Συνόδων ἀνεγνωρισθῶν
ὡς ἔγκυραι. Συνέβησαν τοιαῦτα περιπτώσεις ἐν Ἑλλάδι καὶ
τὰ χρόνια τῆς Ὀθωμανικῆς ὅτε ἐκόπησαν αἱ συκοινωναίαι
μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κατὰ τὸ 1825, ὁ Ζάχνης Γαβριὴλ ἐχειροτόνησεν τρεῖς
ἐπισκόπους. Δι' ἀποφάσεως Συνόδου τοῦ 1834 ἀναγνωρισθῶν
αὗτοι ὡς ἔγκυροι. Ἐν τοῦτοις ἢ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονία τοῦ
Προκοπίου ὡς ἐπισκόπου Ἀνδρουθῆς ἡ ἐδωρῆθη ἀδικαιολόγητος ὑπὸ
τῶν περιπτώσεων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄκυρος. ὁ δὲ Γαβριὴλ
καταίρεθ. Ἀργότερον οἱ δύο ἀρχιερεῖς, Γαβριὴλ καὶ Προκοπίος,
συνεχωρήθησαν καὶ ὡς τῆς μετὰ τὴν τῶν κατέλαβον καὶ
θέρους τῶν. Σημειώγεται ὅτι ὁ τότε Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
Χριστόφορος ἐδέχθη ὡς κληρικὸς χειροτονηθέντας ὑπὸ ἀρχιερέων
τῆς Μακεδονικῆς χειροτονίας. Ἐν Ρωσίᾳ δὲ εἶναι γνωστὸς
ἡ περιπτώσεις τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάσαφ, ὅστις ἐχειροτονήθη
διὰ τὴν ἀλάσκα ὑπὸ ἐνὸς ἐπισκόπου, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν ὡρὴν
ἀρχὴν γὰρ διοίκησεν τὴν ἐπαρχίαν του. Εἶχε κανονικῶς ἐκλεχθῇ
ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ ἡ Σύνοδος ὥρισεν δύο ἀρχιερεῖς διὰ
τὴν χειροτονίαν, ἀλλ' ὁ ἐνας δὲν ἠδυνήθη γὰρ παρῆσθαι λόγῳ
ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων.

Τὸ ὅτι ὑπάρχουν ὅμως ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ
χειροτονίαι ὑπὸ ἐνὸς, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει γὰρ ἐπαναλαμ-
βάνονται αὐτὰ τὰ ἀπορροχούμενα. Ἀσφαλῆστερον εἶναι ἡ ἐφαρ-
μογὴ τῶν παραδεχόμενων Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων.

Δεῖν πρέπει δὲ γὰρ περιζωμεῖν ὑπερμέτρως ἐπὶ τῶν
Ἀποστολικῶν Διατάξεων ἀφ' οὗ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Οἰκ. Συνόδου
εἶδον δι' αὐτῶν ὡς παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κλημεντος 4... τὴν τῶν
τοιούτων διατάξεων ἀποφύρας ἀποβολὴν πεπρωμένην, ἀπὸς τὴν τῶν
Χριστιανικῶν αἰώνων οἰκοδομήν καὶ ἀσφαλείαν...» (Κανὼν Β')

Οἱ δὲ ἀνεμφεβήτητοι κανόνες καθαρῶς ὁρίζουν ὅτι

αἱ χειροτονίαι ἐπισκόπων ὀφείλει γὰρ τελῆσαι ὑπὸ τριῶν, ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀνάγκῃ, ὑπὸ δύο ἐπισκόπων. «Ἐπίσκοπος χειροτονεῖσθαι ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν.» διατάζει ὁ α' Ἀποστολικὸς Κανὼν. Ὁ δὲ δ' Κανὼν τῆς Α' Οἰκ. Συνόδου ὁρίζει: «Ἐπισκόπον προσήκει, μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπισκόπων καθίστασθαι. Εἰ δὲ δυσχερές εἴη τὸ τοιοῦτο, ἢ δὲ διὰ μακροτέλειαν ἀνάγκῃ, ἢ δια μῆκος ὁδοῦ, ἐξ αὐτοῦ τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναχόμενοι, συμψήφῳ γινόμενων καὶ τῶν ἀσπόντων, καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, τότε τὴν χειροτονίαν ποιῆσθαι.» Ὁ αὐτοῦ ἀριθμὸς ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸν γ' Κανὼνα τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου. Οὕτως, αὐτοὶ οἱ κανόνες ὑποδεικνύουν ὅτι ἀπαραίτητος ἡ ἱεραρχία ὀφείλει γὰρ λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐκλογήν ἀρχιερέως καὶ ὅτι ἡ χειροτονία αὐτοῦ ὀφείλει γὰρ τελῆσαι ὑπὸ τοῦλάχιστον δύο ἐπισκόπων. καὶ τοῦτο διότι ἡ χειροτονία ἐνὸς ἐπισκόπου δὲν ἀφορᾷ μόνον ἓνα ἀρχιερέα, ἀλλ' εἶναι πράξις ἀνάγκῃ τῆς ἱεραρχίας. τελεῖται ὑπ' αὐτῆς συνοδικῶς καὶ σὺνδέσπῳ ὑπὸ ἐνὸς μονομερῶς. Προσπάθεια γίνεται ὅπως δικαιολογηθῇ ἡ ὑπὸ ἐνὸς χειροτονία λόγῳ τῶν ὑπαρχόντων διωχμῶν. Ἐν τοῖς τοῖς ὀφείλει γὰρ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, οἵτινες ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν δύο ἐπισκόπων διὰ ἀρχιερατικὴν χειροτονίαν διευκρινίζονται ἐπίσης κατὰ καιρὸν διωχμῶν. Ὁ δὲ ὁρίσμιος τῶν Ἀποστολικῶν Διατάξεων, ὅς ἐπιτρέπει τὴν ὑπὸ ἐνὸς χειροτονίαν ἐπισκόπου ὑπὸ ἐνὸς δέον γὰρ θεωρηθῇ ὡς ἐκ τῶν ἀνθρώπων, τῶν μὴ ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου. Ἡ δὲ ἀπαίτησις τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον δύο ἐπισκόπων διὰ τὴν τέλει χειροτονίαν, ἔχει καὶ ἀλλήν ἐξήγησιν. Κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, «...τὸ ἐλάττω ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.» (Εβ. 7,7) Αὕτη ἡ ἀρχὴ διακρίνεται ὅταν εἴς, ἀρχιερεὺς χειροτονεῖ ἱερέα. Ἀλλ' εἰς τὴν περιπτώσιν ἐπισκόπου — εἰς ἐπίσκοπος δὲν ὑπάρχει «τὸ κρείττον.» Δι' αὐτὸν «τὸ κρείττον» εἶναι ἀκριβῶς ἡ Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων. Οὕτως ἡ χειροτονία ἐπισκόπου ὑπὸ ἐνὸς παραμορφώνει τὴν ὀρθόδοξον ἀρχὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. Ὁμοίως, ἂν καὶ ὁ Σπῆλος τῶν ἀυθόνητων τῶν ἐπισκόπων Ματθαίου εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς Παραδόσεως καὶ τοῦ Ἐσχατοῦ Κανὼνος εἶναι ἀξίεπαίσιμος, ἂν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς οἱ ἀπορροχόμενοι ἐκ τῆς χειροτονίας τοῦ δὲν μέμψονται ὁ ὁδὸς ἐκτός τῆς τάξεως τῆς χειροτονίας, ἐν τοῖς τοῖς ἀποστόλοις προετίμη

ὅπως μείνουν ἄνευ ἐπισκόπου ἕως ὅτου ἐνεφανίσθῃ ἱεραρχία
τις, ἡ ὁποία προδήλως ευνέδεεν τὸν ὅλον διὰ τὴν δια-
τήρησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Παράδοξης, μετὰ κανονικῆς
χειροτονίας τελεθδεῖσθαι ὑπὸ κανονικῶν ἀρχιερέων.

Πᾶσα χειροτονία, ἥτις τελεῖται χωρὶς ἐκκλησίας εἰς
καὶ κανόνας οὐσιαστικῶς εἶναι ἤδη ἀκύρος ἄνκαι ἐτελέσθῃ
ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων. Ὁ δ' κανὼν τῆς Β' Οἰκ. Συνόδου,
π.χ. δὲν καθαιρεῖ τὸν Μαξιμόν τὸν Κυνιόν διὰ τὰς παραβά-
σεις αὐτοῦ, ἀλλὰ διακηρύττει ὅτι ἡ χειροτονία του εἶναι ἀκύρος,
διότι ἄνκαι ἔχινε ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων, ἔχινε ἐν παραβύσει
κανόνων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὴν χειροτονίαν ἱερέων εἰς
τὴν ἐπισκοπὴν του, πρὸς χορεπίσκοπους, ὁ Μέγας Βασιλεὺς
γράφει ὅτι οἱ οὐκ ἰκανοὶ χειροτονηθέντες ἱερεῖς πρέπει γὰρ
καθαίρεθαι. Ἐν κατακλείδι λέγει: «...γινώσκετε ὅτι καίτοι
ἔσται, ὁ ἄνευ ἡμετέρας γνώμης εἰς ὑπηρεσίαν παραδεχθεὶς»
(Κανὼν πθ') Ἐτι, καθαρότερον εὐφράζεται αὐτὴ ἡ ἐπισκοπία ἀρχή
εἰς τὸν 7' κανόνα τῆς Α' Οἰκ. Συνόδου: «...εἰ τις, χωρὶς
γνώμης τοῦ Μητροπολίτου γένοιτο Ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ
Μεγάλη Σύνοδος ὥρσει μὴ εἶναι Ἐπίσκοπον.»

Μόνον ἡ Ῥωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, παραμορφώσασα
ἐν ἑαυτῇ τὴν ἰδέαν τῆς μετὰδοσεως τῆς χάριτος ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ,
ἀναγνωρίζει ὡς ἔγκυρον ὡς χειροτονία, ἡ οὐσία ἐτελέσθῃ
ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἐκτός τούτου
μὴ κανονικῇ. Ἡ παραχώρησις ἡ μετὰδοσις τῆς χάριτος καὶ
αὐτοὺς εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς ὀρθῆς ἀποφορᾶς
τῆς διηγήσεως ἡ τοῦ τύπου τῆς χειροτονίας, ἡ οὐσία καθ' ἑαυτήν
ἐπικυρώνει αὐτὴν ἀνεξαρτήτως τῆς μονομερώτητος ἢ τῆς
μὴ ἀποδοχῆς πρὸς τὸ θέλημα τῆς ἐκκλησίας. Τοιοῦτον
δόγμα εἶναι ξένον πρὸς τὴν Ὀρθοδόξον. Οὕτως εἶναι εὐνόητον
ὅτι ἡ χειροτονία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνατὸλ. Πατριαρχῶν μετέπειτα
ἤγειρε τὴν ἀμφιβολίαν πολλῶν ἕως ὅτου ἐπιβεβαιώσῃ καὶ
νόμιμοποιηθῇ διὰ ἀσφαλείας τῆς Συνόδου.

Οὕτως μία ἀνομος πράξις ἐπικυρώνεται ὡς μυστήριον
ἄνευ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκκλησιαστικῆς. Γράφων εἰς τὸν αὐτὸν
αὐτοῦ κανόνα, ὁ Μέγας Βασιλεὺς λέγει ὅτι οἱ καθαρὸι, διότι
ἦσαν σχισματικοί, δὲν εἶχον τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἐν τοῖς τοῖς διὰ τῆς οἰκονομίας εὐπρεπῆς εἰς αὐτοὺς τὰ
προβέρονται εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνευ ἀναβαπτίσματος.

Ὁ δὲ ἡ Κανὼν τῆς Α' Οἰκ. Συνόδου φέρει· «Περὶ τῶν
 ὀνομαζομένων μὲν ἑαυτοὺς καθαροὺς ποτε, προσερχομένων δὲ
 τῇ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔδοξε τῇ Ἀγίᾳ καὶ
 Μεγάλῃ Συνόδῳ, ὥστε χειροθετούμενους αὐτοὺς, μένειν οὕτως
 ἐν τῷ κλήρῳ.»
 Ὑπάρχει καὶ ὁμοία διαφωνία ὡς πρὸς τὸ τί σημαίνει ἡ
 λέξις «χειροθετούμενους» εἰς αὐτοὺς τὸν κανόνα. Ὁ
 Ἀριστίνδης ἀποδίδει τὴν ἔννοιαν τοῦ χρίσματος. Αὕτη ἡ
 ἐρμηνεία ἐπαναλαμβάνεται, ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωάννου Σμολένσκ
 φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ φλέον ἀνθεντικὴ ἐρμηνεία ἔδοξε ὑπὸ
 τοῦ Ἀγίου Ταρασίου εἰς τὴν Ζ' Οἰκ. Συνόδῳ. Ὅταν οὗτοι
 ἠρώτησεν τί σημαίνει τὸ «χειροθετούμενους» εἰς τὸν ἡ'
 Κανὼν τῆς Α' Οἰκ. Συνόδου, ἔδεικνεν ὅτι δὲν χρησιμοποιήθη
 ἡ λέξις μετ' ἔννοιαν χειροτονίας ἀλλὰ μετ' ἔννοιαν τῆς
 αὐτῆς εὐχῆς. Δύναται τις, γὰρ συμφωνήσῃ μετ' ὅσον
 ἐκκοπὴν Νικόλαον Μίλως ὅτι ἐπὶ τῇ βαθεῖ αὐτῆς τῆς ἀνθεντι-
 κῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἀγίου Ταρασίου «... ἡ ἔννοια αὐτῶν τῶν
 λέξεων ἐπὶ τὸν ὑπάρχοντα κανόνα τῆς Νικαίας εἶναι ὅτι ὕψαν
 ἐγένετο δεκτοὶ ἐκ τοῦ σχίσματος τῶν οἱ Νοβατιανοὶ κληρικοὶ
 ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος, ἡ ἱερεὺς ἀρετῇ γὰρ ἐπιβέβη καὶ χεῖρας τε
 ἐπ' αὐτῶν ὅπως ἔχιντο εἰς τὸ μυστήριον τῆς Μετανοίας
 καὶ γὰρ διαβάσῃ τὴν κατὰ τὸν αὐτὸν εὐχὴν, ἡ ὁποία ἦν ὡς αὐτοὺς
 μετ' ἔννοιαν τῆς Ἐκκλησίας.» Ἡ αὕτη γὰρ εὐχὴ ἐφαρμόζετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 τῆς Καρθαγένης κατὰ τὸν 88' (84' ἢ 85') Κανόνα εἰς τὴν ἀπο-
 δοχὴν τῶν Δογματιστῶν, οἵτινες ἦσαν πικρῶτεροι σχισματικοὶ
 τῶν Νοβατιανῶν καὶ Καθαρῶν. Εἰς αὐτοὺς ἐπεφάνη «... μεγάλην
 ἔχειν ἀνάγκην, ὥστε διὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην καὶ
 χρησιμότητα, καὶ αὐτῶν τῶν Δογματιστῶν, οἵτινες δὴ ποτε
 κληρικοὶ διορθωμένοι τῆς βουλῆς πρὸς τὴν καθολικὴν ἐνότητα
 μεταστῆναι θελήσειεν, κατὰ τὴν ἐνός ἐκάστης καθολικῆς ἐπισκόπου
 προαίρεσιν καὶ βουλὴν, τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κυβερνῶντος
 τῆς Ἐκκλησίας, ἐὰν ταῦτο συμβαλλέσθαι τῇ τῶν Χριστιανῶν
 εἰρήνῃ φανείη, ἐν ταῖς ἰδίαις τιμαῖς αὐτοὺς ἀναδεχθῆναι.»
 Ὁ αὐτὸς Κανὼν παρατηρεῖ· «καθὼς καὶ ἐν τοῖς ἀποσταθμοῖς
 χρόνοις περὶ τῆς αὐτῆς ἀπεργασίας γενέσθαι φανερόν ἐστιν.»
 Ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παραρτήσεως
 ἀποφάσκει, εἶναι φανερόν ὅτι οἱ Τακτικοὶ μερολογίται, οἱ ἡσυχασ-
 ται ὑπὸ τῆς ἱεραρχίας, οὗτοι ἀποφύονται ἐν τῷ

Ματθαίου χειροτονιών, σιδήλους δύναται γὰρ συγκριθῶν μετὰ τῶν εἰσματικών Δονατιστῶν καὶ Νοβατιανῶν. Δὲν ἡμάρτησαν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας δογματικῶς, ἀλλ' ἐν τῷ δόγμα τῶν ὅπως διαφυλάξουν αὐτὴν παρεβίασαν τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος ἐχειροτόνησεν ἑπίσκοπον μόνος. Μία ἀδελφὴ ἀναγνωρίσις τῶν χειροτονιῶν αὐτῶν δύναται γὰρ γίνεσθαι αἰτία σκανδάλου ὡς ἀθέτησις ὡρισμένων κανόνων: α' Ἀποστόλιον, δ' τῆς Α' Οἰκ. Συν., καὶ γ' τῆς Ζ' Οἰκ. Συν. Ἐν τούτοις, εἶναι φανερόν ~~ἅ~~ ἐξ ἄλλων παρατεθειμένων κανόνων καὶ παραδειγμάτων ὅτι δύναται γὰρ ἐφαρμοσθῇ ἡ οἰκονομία τοῦ ἡ' κανόνος τῆς Α' Οἰκ. Συνόδου καὶ τοῦ 8^{ου} κανόνος τῆς Καρθαγίνης.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ τὴν ἐκφραθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξάντιου ὅπως ἐπτευχθῇ οὕτως οἱ ἐνωεῖς πάντων τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν Ὁρθόδοξον, ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων ἀποφασίζει:

1. Νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς δυνατὴ ἡ ἀναγκαζομένη τῆς αἰτήσεως τῶν Ἀρχιερέων Κλήριου καὶ Ἐπιφανίου, διὰ τῆς ἐπιθέσεως χειρῶν ἐπ' αὐτῶν δύο Ἐπισκόπων. Κάτοπιν, οἱ δύο οὗτοι δεόν γὰρ πράξουν τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς ἀδελφούς των Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰς τὸν κλήρον.

2. Νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Ἀρχιερεῖς Κλήριον καὶ Ἐπιφάνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς Ἐπισκόπους γὰρ πράξουν τὸ ὅσον ὅπως ἐγινῇ ἡ ἱεραρχία, κλήρος καὶ λαὸς ^{τῶν} μετ' αὐτῶν, οἱ ὅσοι οὕτως ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐξάντιου.

3. Νὰ ἐνημερώσῃ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξάντιον περὶ τῶν ἀνωτέρω.
4. Νὰ διορίσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1 ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Βοστώνῃ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Φιλόθεον καὶ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον Κωνσταντίνου.

Διὰ τὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων,
+ Λαῦρος, Ἐπίσκοπος Μελιττῆς
+ Λαῦρος, Ἐπίσκοπος Μανχάτταν
Γραμματεὺς τῆς Συνόδου.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ἱεροῦ.

Ἀκολούθως ἐνετάλησαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανίας Κοσ Κοσ Φιλόθεος καὶ Ἐπίσκοπος Αὐστραλίας Κοσ Κοσ Κωνσταντῖνος, ὅπως μεταβαίνοντες εἰς Βοστώνην χειροθετήσωσι τοὺς ἡμετέρους Ἀρχιερεῖς Κορινθίας Κον Κον Κάλλιστον καὶ Κιτίου Κον Κον Ἐπιφάνιον. Ὡς τὴν μὲν 17ην Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ ὄρθ. ἑορτολόγιον 1971 ἐχειροθετήθη ὑπὸ τῶν ἁνῶν Ἀρχιερέων ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας κ. κ. Κάλλιστος τὴν δὲ 18ην ἰδίου μηνὸς ὁ Μητροπολίτης Κιτίου κ. κ. Ἐπιφάνιος. Εἰς ἔνδειξιν δὲ τῆς χειροθεσίας ἐξέδωσαν καὶ ὑπέγραψαν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπίσημον Ἐκκλησιαστικὴν Πράξιν.

Ἀκτὴ

Во мѣстополюкїе совершено священныя
отъ 16/28 сент. 1971 года сны 17/30 сент. 1971 г. въ
Пресвѣраженскоиѣ мѣнастѣрѣѣ Бруклайнѣ Масс.
присутствѣ мѣмѣмъ въ возмѣщенїиѣ мѣмъ на
Пѣр. Намѣстѣа Мѣтѣрополїтѣа Коринѣфскаго, а
18 сент. / 1 окт. того же года на Пѣр. Епїфранїѣ
Мѣтѣрополїтѣа Кїтїискаго.

Послѣ того сны совершили въ мѣмѣ Божественнѣю
Мѣтѣурїю

Подписи *Γερμανίας* *Φιλόθεος* -
Γερμανοκίη и Γερμανοκίη
- ἐπισκοπ. Κωνσταντῖνος
Εἰς ἐνδειξιν
Κάλλιστος
и *Ἐπιφάνιος*

Бруклайнѣ Масс
число. 18th Sept. 1971.

Witnesses
Archimandrite Panagiotis
и *Γερμανοκίη* *Κωνσταντῖνος*

Ἡ μετάφρασις. Πράξις

Συμπληροῦντες τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16/29 Σεπτεμβρίου 1971, ἐδιαβάσαμεν τὰς εὐχὰς μετὰ χειροθεσίας ἐπὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου, Κύρ. Καλλίστου, εἰς τὰς 17/30 Σεπτεμβρίου 1971, καὶ ἐπὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου, Κύρ. Ἐπιφανίου εἰς τὰς 18 Σεπτεμβρίου/1 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους, εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Μπρούκλιν τῆς Μασσαχουσέτης. Κατόπιν, ἐτελέσαμεν ὁμοῦ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Ὑπογραφαί.

Ἐν Μπρούκλιν τῆς Μασσαχουσέτης.

Ἐν τῇ ἐπανάδῳ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ δύο ἀνωτέρω Ἀρχιερεῖς κ.κ. Καλλίστος καὶ Κίτιος κ.κ. Ἐπιφάνιος, ἐχειροθέτησαν, συνωδᾷ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι τοὺς ὑπολοίπους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἡμετέρας παρτάξεως (Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου) ἵνα ἡ κανονικὴ αὕτη τάξις σύμμορφος πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου συνεχίζεται ἐν τῇ διαδρομῇ τῆς Ἡμετέρας Θεολέκτου καὶ Κανονικῆς Ἐκκλησίας, τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος.

**Ἐλάβομεν ἐκ Γενεύης τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον
ἐμπεριστατωμένον καὶ Θεόπνευστον ἐγγράφον τοῦ
Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρεσβυτέρου Πατρὸς Βασιλ.
Σακκά ὁπερ ἄνευ σχολίων δημοσιεύομεν ὡς ἔχει.**

Πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Πρωθιερέα Παραρτήματος Γ.Ο.Χ. — Δράμας
Πατέρα Μιχαὴλ Ν. Σαβδόπουλον, ὁδὸς Γαληνοῦ, 10 — ΔΡΑΜΑ

Σεβαστέ μου Πάτερ καὶ συλλειτουργέ, ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ

Παρακαλῶ ἐπιτρέψατε εἰς τὸ ταπεινὸν μας φυλλάδιον μίαν παρατήρησιν σχετικὰ μὲ μίαν «ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΝ» τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσατε πρὸς τοὺς Ζηλωτὰς Πατέρας τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» (Τόμ. 629-630 15.10.1971). Λέγετε: «Ἐσυκοφαντήθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μας ὅτι ἠνώθησαν μὲ τοὺς Ματθαϊκοὺς. Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι τελείως κλειστόν». Παρακαλοῦμεν τίμιε Πάτερ γὰρ μᾶς ἀξιώσετε μῖα ἀπαντήσεως θεολογικῆς, κανονικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς ἐπὶ τῶν ἐξῆς σημείων: Ἡ συκοφαντία ὑπονοεῖ πράξιν **μ ε μ π τ ῆ ν!** Κανεῖς δὲν δύναται π.χ. γὰρ μὲ μειφθῆ ἢ γὰρ μὲ συκοφαντήσῃ ὅτι ἔκτισα μοναστήριον, ἔθρεψα πένθητας κ.λ.π. Ἡ συκοφαντία ἀποτελεῖ ψευδὴν καὶ ἄδικον **κ α τ η γ ο ρ ί α ν.** Ἐρωτῶμεν λοιπόν. Τὸ γὰρ ἐνωθῶσιν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἡμετέρας Παρτάξεως, εἶναι ἄραγε **μ ε μ π τ ὶ ν ἢ κ α τ η γ ο ρ ῆ σ ι μ ο ν;** Δεύτερον! Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: «**ΠΟΤΕ**» — «**ΠΟΥ**» — «**ΠΩΣ**» καὶ «**ΥΠΟ ΠΟΙΟΥ**» ἐκλείσθη **ἀ ρ μ ο δ ί ω ς** τὸ τοιοῦτον πρωταρχικὸν καὶ ζωτικὸν θέμα; Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι χρειζόμεθα **ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ — ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ** καὶ **ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ!** Οὕτε προσωπικῆς, οὕτε συναισθηματικῆς οὕτε παραταξιακῆς! Ὄντως ἐκ τῶν τριῶν τὸ ἔνα. Ἡ ἁγία Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, ἐ **χ ε ι ρ ο θ ε τ ῆ σ ε ν** «ἀνιέρους» καὶ «ψευδεπισκόπους» καταστάτα οὕτως ἱερόσυλος, ἢ ἐφαινανκίσθη ἢ ἐν λόγῳ Σύνοδος ἐκ μέρους τῶν Ματθαϊκῶν, ἢ ἐφηρμόσθη ἐπ' αὐτῶν ἡ οἰκονομία ὡς ἐπὶ τῶν πάλαι ἀπεσχισμένων καὶ αἰρετικῶν! Ἐὰν ὅμως οὐδὲν τούτων συμβαίνει, καὶ ἡ Ἁγία Σύνοδος (ἐξ ἧς καὶ ἡ ὑμετέρα παρτάξις ἔλκει καὶ τὴν χειροτονίαν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν κανονικὴν ὑπόστασιν) ἀναγνωρίζει διὰ τῆς χειροθεσίας τοὺς Ματθαϊκοὺς ἐπισκόπους τῆς Καθολικῆς τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησίας, δυνάμει ποιᾶς ἀρχῆς καὶ κανονικῆς θάσεως θεωρεῖ ἡ ὑμετέρα αἰδεσιμότης τὸ θέμα ὡς **ἀ ρ μ ο δ ί ω ς κ ε κ λ ε ι σ μ έ ν ο ν!** Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὑπὸ τινων ἐκλείσθη τὸ θέμα, πλὴν ὅμως **ἀ ν α ρ μ ο δ ί ω ς** καὶ **ἀ ν τ ι κ α ν ο σ**

ν ι κ ω ς. Ἡ τοιαύτη δὴμος στάσις μόνον ὡς «ΕΥΣΧΗΜΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟ-
 ΣΙΩΠΗΣΕΩΣ» καὶ «ΦΥΓΗΣ» δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ καὶ οὐδόλως συμφέρει διὰ
 τὸν Ἀγῶνα ν' ἀποδίδετε μίαν τοιαύτην στάσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Ἱεραρχίαν καὶ
 Παράταξιν. Κεκλεισμένη θεωρεῖται μία ὑπόθεσις μόνον ἐφ' ὅσον ἔχει ἐκδικασθῇ! Καὶ
 διὰ νὰ ἐκδικασθῇ μία ὑπόθεσις ἀπαιτεῖται ἁ ρ μ ὁ δ ι ο ν δ ι κ α σ τ ῆ ρ ι ο ν!
 Ἐπιτρέψατέ μας λοιπὸν νὰ διαφωνήσωμεν μετὰ τὴν ὑμετέραν αἰδεσιμότητα καὶ νὰ σὰς
 εἴπωμεν ὅτι εἰς τὴν συνειδήσιν τῶν ὀρθοδόξων τὸ θέμα παραμένει εἰσέτι θεολογικῶς,
 κανονικῶς καὶ ἐκκλησιολογικῶς ΑΝΟΙΚΤΟΝ! Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως πληρο-
 φοριῶν, δύναμαι νὰ σὰς πληροφορήσω: α) ἐπὶ τῇ θάσει τῆς μαρτυρίας τοῦ οἰκείου
 μου Ἀρχιεπισκόπου Γενεύης καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης κ.κ. Ἀντωνίου, β) ἐπὶ τῇ θάσει
 ἐπισήμων ἐγγράφων ὑπὸ τὴν κατοχὴν μου, γ) ἐπὶ τῇ θάσει προσωπικῆς ἐπαφῆς μετὰ
 τῶν καλουμένων «Ματθαϊκῶν» ἐπισκόπων, δύναμαι λέγω νὰ σὰς πληροφορήσω τὰ
 ἑξῆς: Πρὶν ἂν ὅλα οἱ Ματθαϊκοὶ Ἐπίσκοποι ἐξήτησαν ἐγγραφοὺς καὶ ἐνυπόγραφον
 ὁμολογίαν ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου περὶ τοῦ ὅτι τὸ Νέον καλανδάριον
 π ρ ο σ β ἁ λ λ ε ι τὴν Ὀρθόδοξον Παράδοσιν! Τοιαύτην ὁμολογίαν δυστυχῶς
 οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ ἐνωρίτερον, ὥστε ν' ἀπαλλάξῃ τὰς συνειδήσεις τῶν ὀρθο-
 δόξων ἐξ ἐ ν δ ε χ ο μ ἑ ν η ς ὑ π ο ν ο ί α ς ὅτι τάχα ἡ ἐν Διασπορᾷ Ἀγία
 Ὀμύδοξος Ἀδελφὴ Ἐκκλησία, ἐτήρησεν τὸ ἐορτολόγιον «συναισθηματικῶς», ἔνεκα
 «συνηθείας» ἢ «τυπικισμοῦ» ἢ «παρελθοντολογίας» ἢ ἐξ ἀνάγκης συνταυτίσεώς της
 καὶ αἰσθημάτων συναλληλίας πρὸς τὴν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ στε-
 νάζουσαν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν! Ἐχόντες συνειδήσιν οἱ Ματθαϊκοὶ ἐπίσκοποι
 ὅτι θ' ἀπετέλει ὁ ξ ὕ μ ω ρ ο ν σ χ ῆ μ α, καιροσκοπισμὸν, καὶ προσβολὴν
 εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, τὸ νὸ δεχθῶσι χειροθεσίαν ἀνευ προηγουμένων ἐγγυήσεων περὶ
 σ υ ν ε ι δ ῆ τ ῆ ς π ι σ τ ὅ τ ῆ ς κ α ι ὑ π α κ ο ῆ ς π ρ ὸ ς τ ῆ ν Π α -
 ρ ἁ δ ὶ ο σ ι ν, πρὸ τῆς διασαφίσεως τοῦ σημείου τούτου, ὡς διαβεβαιούσι αὐτόπται
 μάρτυρες ἐν οἷς καὶ ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως Βοστώνης,
 Ἀρχιμανδρίτης π. Παντελεΐμων, οἱ Ματθαϊκοὶ Ἐπίσκοποι ἔχιν καὶ τὴν χεῖρα τῶν
 Ρώσων Ἐπισκόπων δὲν ἠσπάσθησαν, ἀλλ' οὔτε ἐνηγκαλισμὸν καὶ δὲν ἀντιήλλαξαν
 οὔτε καὶ ἐπὶ τροφῆς εὐλογίαν δὲν ἐδέχθησαν! Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ρῶσοι ἐπίσκοποι
 εἶναι πολὺ ταπεινοί, ἠγνόησαν εὐθὺς τὸν λόγον καὶ οὐδόλως ἐπαρεξήγησαν τὸ πρᾶ-
 γμα, οὔτε ἐθεώρησαν τὴν στάσιν αὐτὴν ὡς «φανατισμὸν» ἢ «στενοκεφαλίαν» ἢ «ὑπερο-
 φίαν» ἀλλ' ἀναγνωρίζαντες ὅτι ἕκαστος τῶν ὀρθοδόξων πολλῶν δὲ μάλλον ὁ ἐπίσκο-
 πος, ὀφείλει νὰ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ ἄλλου, πρωτοῦ προχωρήσῃ
 εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐκδήλωσιν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἐκφυλισθῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς
 νοσηρὸν συναισθηματισμὸν, εὐθὺς ἀνέπαυσαν τὰς συνειδήσεις των καὶ ἐξετίμησαν
 μεγάλως τὴν στάσιν των καὶ τὴν πιστότητά των καὶ ἔδωκαν τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυή-
 σεις. Τότε δὲ καὶ μόνον οἱ Ματθαϊκοὶ Ἐπίσκοποι, συνδυάζοντες ΑΚΡΙΒΕΙΑΝ καὶ
 ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ, ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἐξήτησαν καὶ τὴν ἔνεκα
 τῆς χαλαριότητος τῶν καιρῶν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν χειροτονίαν των ὅπως τακτοποιη-
 θῇ αὕτη συνοδικῶς, ὥστε οὐδεμία ν' ἀποδίδεται μομφὴ εἰς τὴν διακονίαν. Καὶ ἐγένε-
 το πρᾶξις Συνοδικὴ ἐπίσημος ἐξ ἑπτὰ σελίδων, ἐν ᾗ ἐγένετο ἐξέτασις τοῦ προβλή-
 ματος κατὰ πλᾶτος καὶ ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν προηγουμένα παρομοίωσις περιπτώσεων
 ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀπεφασίσθη συνοδικῶς ἡ χειροθεσία τῶν Ματθαϊκῶν
 ἐπισκόπων! Μέσα δὲ εἰς τὴν συνοδικὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐρμηνεύεται καὶ ἡ σημασία
 τῆς ἐν λόγῳ χ ε ι ρ ο θ ε σ ί α ς, ὥστε μὴ γένοιτο καὶ θεωρήσῃ τις ταύτην ὡς
 ἀναχειροτονίαν ἢ ὅτι τάχα μέχρι τοῦδε οἱ Ματθαϊκοὶ Ἐπίσκοποι ἦσαν δῆθεν «σχι-
 σματικοὶ» ἢ «ψευδεπίσκοποι» ὡς τινὲς αὐθαδῶς καὶ ἀνοήτως ἐξεφράσθησαν. Εἰς τὴν
 Συνοδικὴν δὲ αὐτὴν Πρᾶξιν ἐξεφράζεται ἡ ἀ ν έ κ α θ ε ν ἐ π ι θ υ μ ί α τῆς
 Ρωσικῆς Συνόδου περὶ ἐνώσεως τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς μίαν ΕΝΙΑΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
 καὶ εἰς τοῦτο ἀπεσκόπη αὕτη διὰ τῆς στάσεως ἣν ἔλαβεν ἐναντι ἀμφοτέρων τῶν Παρα-
 τάξεων. Πῶς λοιπὸν διατείνεσθε ὅτι τάχα τὸ θέμα εἶναι «τ ε λ ε ί ω ς κ λ ε ι -
 στόν»; Μὲ Ἀγάπην Χριστοῦ, ὁ ἀνάξιος συλλειτουργὸς τῆς ὑμετέρας εὐλαθείας, κλη-
 ρικὸς τῆς Λευκορωσικῆς Συνόδου ἐν Διασπορᾷ.

† Πρεσβύτερος Βασίλειος Σακκάς.

Από τὸν «Κήρυκα Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» Ὀκτωβρίου 1971:

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος (Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου) πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ κλῆρον ἡμεδαπῆς καὶ ἄλλοδαπῆς.

Τέκνα Ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν.

Γηθοσύνως ἀνακοινούμεθα τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ ὅτι, χάριτι Κυρίου ἐπῆλθεν εὐόδωσις τῶν ἀτρήτων προσπαθειῶν Ἡμῶν καὶ ἐν Κοινῇ πορείᾳ πρὸς τὸ φρικτὸν Θυσιαστήριον καὶ ἐν ἀγάπῃ Ὁρθοδόξῳ καὶ συνωδῶ τοῖς Ἱεροῖς κανόσι Χριστιανικῇ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὸν ἀγῶνα Πίστεως καὶ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς πατρῴας Ὁρθοδοξίας μετὰ τῆς Ἐθνικιστικῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου κ. κ. Φιλαρέτου.

Τὸ εὐτυχὲς τοῦτο καὶ Θεοχαρὲς ἐπίτευγμα πληροῖ τὰς καρδίας Ἡμῶν ἀγαλλιάσεως καὶ κινεῖ εἰς ἀδιάλειπτον προσευχήν καὶ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεῖον Δομήτορα εὐλογήσαντα τὸν ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Πίστεως ὀτρηρὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ ἀγαγόντα εἰς θεοφιλὲς πέρας τὸ Ἱερὸν καταθύμιον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν.

Ἐπὶ τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν τέκνα Ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀδελφή Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῶν Ῥώσων τῆς διασποράς ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας, ἐν ἐκτιμῇ καὶ ἀναγνωρίσει τῆς ἀκριβοῦς ὑφ' Ἡμῶν τηρήσεως τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, ἀπεδέχθη, ἀνεγνώρισε καὶ προσεπεκύρωσε τὰς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Κυροῦ Ματθαίου) γενομένας χειροτονίας, ηὐλόγησεν αὐτάς καὶ ἐπεδήλωσεν ὅτι συμπορεύεται μεθ' Ἡμῶν τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Ἱερὸν τῆς ἀκριβοῦς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα.

Τοῦντεῦθεν, ἐντελλόμεθα πᾶσιν τοῖς ὑφ' ἡμᾶς γνησίοις Ὁρθοδόξοις Χριστιανοῖς, καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀλλοδαπῆς ὅπως, τοῦ λοιποῦ, ἀκωλύτως Ἐκκλησιάζωνται καὶ ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κ. κ. Φιλαρέτου.

Οὕτως εἶη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ὅτι ἐν τῇ δυνάμει Αὐτοῦ ἔλυσε πρόβλημα δυσχερέστατον κατὰ τὸ ἀνήκαστον καὶ θεῖον Αὐτοῦ θέλημα ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν τῶν ἀπανταχοῦ γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν κατακολουθούντων τὴν Θεοπαγῇ καὶ Θεοφροῦρητον γνησίαν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἰδρυθεῖσαν καὶ θεμελιωθεῖσαν διὰ τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ Αἵματος Αὐτοῦ ἐν τῷ φρικτῷ καὶ ἐξιλαστηρίῳ Γολγοθᾶ.

Δεδοξασμένον τὸ Ὄνομά του εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀθήνησι 7ῃ Ὀκτωβρίου 1971

Διάπυροι πρὸς Κύριον Εὐχέται

Ἡ

Ἱερὰ Σύνοδος.

- † Ὁ Πατρῶν Ἀνδρέας Πρόεδρος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Δημήτριος Μέλος
- † Ὁ Κορινθίας Κάλλιστος Μέλος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Βησσαρίων Μέλος
- † Ὁ Κιτίου Ἐπιφάνιος Μέλος
- † Ὁ Μεσσηνίας Γρηγόριος Μέλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

† Πρωθιερεὺς Εὐγένιος Τόμπρος

Высокопреосвященнейшій ФИЛАРЕТЪ
Митрополитъ Восточно-Американскій и Нью Йоркскій
Первоіерархъ Русской Зарубежной Церкви

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. κ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
Προκαθήμενος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ὑπερορίου Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας
Ὑπέρμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ πιστὸς τηρητὴς τῶν πατρῶν Παράδοσεων.

Son Eminence le Métropolitte PHILARETE
Primat du Saint Synode de l'Eglise
Orthodoxe Russe hors-frontières
Défenseur de l'Orthodoxie et observateur
fidèle des Traditions des Saints Pères

Εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας ἐν Νέα Ὑόρκῃ : Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ Πρωτοσύγκελλος Εὐγένιος, Καθηγούμενος Παντελεήμων, Ἐπίσκοπος Κορινθίας, Πρωτοσύγκελλος Γεώργιος Κράμπε, ἡ Αὐτοῦ Μακ. Μητροπολίτης Φιλάρετος, Ἀρχ. Καλλιόπιος καὶ Ἐπίσκοπος Κιτίου Ἐπιφάνιος.

Εἰκονίζονται : Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κ. Κ. Φιλάρετος ἐν μέσῳ τῶν Ἐπισκόπων Κιτίου καὶ Κορινθίας, Πρωτοσυγγέλλου Εὐγενίου, Καθηγουμένου Παντελεήμονος. Διακρίνονται ἐπίσης ὁ Ἱατρὸς κ. Γεώργιος Τσόκας, καὶ ἡ εὐλαβεστάτη Πρεσβυτέρα Ἀγγελικὴ.

Ἀπὸ τὴν Πανηγυρικὴν Λειτουργίαν εἰς τὴν Βοστώνην : Ὁ Μητροπολίτης Γερμανίας κ. κ. Θεόφιλος· Ἐκ δεξιῶν ὁ Ἐπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Κωνσταντῖνος, ὁ Ἱερομ. Χαράλαμπος, ὁ Ἀρχ/της Καλλιόπιος, καὶ ὁ Ἱεροδ. Ἀδριανός. Ἐξ ἀριστερῶν : Ὁ καθηγούμενος Παντελεήμων, ὁ Ἐπίσκοπος Κορινθίας κ. Κάλλιστος καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος κ. Εὐγένιος.

Ἀπὸ τὴν Πανηγυρικὴν Λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως Βοστώνης τὴν 21ην Σ/βρίου 1971 : Εἰς τὸ μέσον ὁ Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Θεόφιλος. Ἐκ δεξιῶν : Ὁ Ἐπίσκοπος Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος, ὁ Καθηγούμενος Παντελεήμων, ὁ Ἱεροδ. Ἀδριανός. Ἐξ ἀριστερῶν : Ὁ Ἱερομ. Χαράλαμπος, ὁ Ἐπίσκοπος Αὐστραλίας Κωνσταντῖνος, καὶ ὁ Ἀρχ/της Καλλιόπιος

Ὁ Ἐπίσκοπος Κορινθίας κ. Κάλλιστος ἔχων ἐξ ἀριστερῶν τὸν Μητροπολίτην Γερμανίας Κ. Κ. Θεόφιλον, τὸν Καθηγούμενον Παντελεήμονα καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Αὐστραλίας Κ. Κων)τίνον. Ἐκ δεξιῶν δὲ τὸν Ἀρχ)την Καλλιόπιον, τὸν Ἐπίσκοπον Κιτίου Κ. Ἐπιφάνιον καὶ τὸν Πρωτοσύγκελλον Κ. Εὐγένιον.

Μία κάτωφω τῆς θαυμασίας Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Βοσιτώνης. Διακρίνονται τὰ αὐτὰ, ὡς ἀνωτέρω Ἱερὰ πρόσωπα ὡς καὶ ἡ εὐλαβεστάτη Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ταξιαρχῶν Κορινθίας Μακαρία, εἰς ἓν ἀναμνηστικὸν στιγμιότυπον

Στιγμιότυπον εἰς τὸν ἀπέραντον ἀνθώδη καὶ δασώδη περίβολον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Βοστάνης : Ὁρθιοὶ ἀνταλλάσσοντες σκέψεις οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Κ. Κ. Γερμανίας Θεόφιλος, Αὐστραλίας Κωνσταντῖνος, Κορινθίας Κάλλιστος, καὶ Πρωτοσύγκελλος Εὐγένιος.

Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Ἀθηνῶν τῶν ἐπανελθόντων ἐξ Ἀμερικῆς
1) Σεβ. Κορινθίας κ. Καλλίστου 2) Κυρίου κ. Ἐπιφανίου 3) Πρωτοσυγγέλλου Π.
Εὐγενίου 4) Ἀρχ. του Καλλιπείου καὶ λοιπῶν τῆς ἀκολουθίας μελῶν.

**Ἐπὶ τῇ, Θεόδεν, συνεννοήσει, μετὰ τῆς Ῥωσσι-
κῆς Ἐθνικιστικῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας.**

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ ΝΑῶ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΖΙΤΖΙΦΙΩΝ. ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΑΟΥ

Ἀσυγκράτητος συγκίνησις καὶ ἐνθουσιασμός.

Τὴν Πέμπτην 15ην Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη εὐχαριστήριος Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου Τζιτζιφιῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου εἰς ἑορτασμόν καὶ πανηγυρισμόν τοῦ Θεοσεκέλου γεγονότος τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐθνικιστικῆς Ῥωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῆς Ῥωσσίας ἐδρευούσης ἐν Νέα Ὑόρκῃ, καὶ κατακολουθούσης πιστῶς, ἀτρέπτως καὶ κανονικῶς τὰς διακελεύσεις καὶ ἀποφάνσεις τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ στερρῶς ἐχομένης τῶν πατρῶων θεσμίων καὶ τῆς ἐθνικῆς φρονος παγίας καὶ ἀναλλοιώτου γραμμῆς καὶ κατευθύνσεως.

Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ἐπὶ τῇ Θεομητορικῇ Ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Σκέπης, εὐοδωσάσης τὸν πλήρη θυσίων μαρτυρικὸν Ἡμῶν ἀγῶνα διὰ τὸν θρίαμβον τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας καὶ τῷ χαρμολύτῳ Ἐθνικῷ γεγονότι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐχοροστάτησε καὶ Ἱεροῦργησε λαμπρῶς ὁλόκληρος ἡ Σεπτὴ Ἱερά Ἡμῶν Σύνοδος, συνεπικουρουμένη σεμνοπρεπῶς ὑπὸ εἰκοσάδος Ἀρχιμανδριτῶν, Ἱερέων, Ἱερομονάχων καὶ Ἱεροδιακόνων.

Πολυπληθὲς εὐσεβέστατον Ἐκκλησίασμα παρηκολούθησε κατανυκτικῶς τὴν ἐπιβλητικὴν μυσταγωγίαν, προσευχόμενον ἐκ καρδίας καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεῖον Δομήτορα διὰ τὴν ἐξ Οὐρανοῦ Εὐλογίαν Του πρὸς ἔνωσιν μετὰ τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν μαρτυρικῶν Ῥώσων τῆς διασπορᾶς ἐκπροσωπούμενων ὑπὸ τοῦ Θεοσεβεστάτου, Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κ. Κ. Φιλαρέτου. Τὸν δέοντα λόγον εἰς ἔξαρσιν καὶ ὑπογράμμισιν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ μοναδικοῦ τούτου γεγονότος, ὅπερ ἐγγράφεται χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὰς δέλτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἡμῶν Πρωθιερεύς Εὐγένιος Τόμπρος. Ἡ ὁμιλία τοῦ Π. Εὐγενίου ὑπῆρξεν ἄκρως ἐποικοδομητικὴ καὶ διαφωτιστικὴ ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐπιτευχθείσης Ἐνώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀφετηρίαν διὰ μίαν θριαμβευτικὴν διὰ τὴν Ὁρθοδόξian μελλοντικὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν.

Ὡς ἀνέφερεν ὁ Ὁμιλητής, τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἐπρυτάνευεν εἰς τὰς καρδίας ἀμφοτέρων τῶν πράγματι γνησίως Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ Θεῖον Οἰκοδόμημα προβάλλεται πλέον εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον μεγαλοπρε-

πές, λαμπρόν καί ὑποσχετικόν διὰ τὸ μέλλον καί τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν ἑκατομμυρίων πιστῶν καί ἀμετακινήτως ἀφοσιωμένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Οἱ στεναγμοὶ αἱ ταλαιπωρίαι καὶ τὰ δάκρυα τοῦ μαρτυρικοῦ ποιμνίου ἀνῆλθον εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔδωκαν πλουσίαν τὴν ἐπομβρίαν τῆς Εὐλογίας καὶ τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἀτρύτων καὶ ἀνιδιοτελῶν, αἱματηρῶν καὶ μόνον εἰς δόξαν Θεοῦ ἀγώνων ὄλων Ἑμῶν.

ᾠμίλησεν ἐπίσης περιστατικῶς καὶ προσφυῶς ὁ Θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, ἐπιστεγάσας τὴν ὅλην εὐχαριστήριον θριαμβευτικὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις τοῦ ἐκκλησιάσματος, ὥστε πολλοὶ ἐκλαιον, ἡ ὅλη δὲ ἀτμόσφαιρα ἦτο πλήρης προσευχητικῆς ἀνατάσεως, δοξολογίας καὶ ἐνθεου μεθέξεως.

Πράγματι ὑπῆρξεν ἡ Πέμπτη 15/28 : Ὁκτωβρίου 1971 σημειώδης «Ἡμέρα τοῦ Θεοῦ» καθ' ἣν ἐσήμαναν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς χαρμοσύνης τὰ σήμαντρα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεπικουρουμένη ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ μετὰ τὴν Πανηγυρικὴν Λειτουργίαν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ μετὰ τὴν Πανηγυρικὴν
Θείαν Λειτουργίαν ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ.

Οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς 1) Κορινθίας κ. Κάλλιστος 2) Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Βησ-
σαρίων καὶ 3) Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Θεοῦ Κηρύγματος.

Ὁ Πρωτοσύγκελλος Π. Εὐγένιος Κηρύσσων τὸν Θεῖον Λόγον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. φύλ. 60 Ὀκτωβρίου—Νοεμβρίου 1971 τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν ἐδημοσιεύθη σχόλιον γέμον εἰρωνικῶν σχετλιασμῶν—εὐνοήτως ἀνεπιτρέπτων—εἰς βάρος τοῦ εὐλαβεστάτου Μητροπολίτου τῆς Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Συνόδου τῶν ἐν διασπορᾷ Ῥώσων, τὸ ὁποῖον ἀλγεινῇ, ὄντως, παρήγαγε ἐντύπωσιν τοῖς εὐσεβέσιν καὶ πᾶσι τοῖς νοῦν ἔχουσι.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν σχολιαστὴν τὴν ἠθικὴν δεοντολογίαν προκειμένης κρίσεως περὶ θεοδεγμόνων θεσμῶν καί, γενικῶς περὶ ἐνεργειῶν καὶ ἀποφάσεων ἀπτομένων τοῦ Δόγματος, τῶν Ἱερῶν καὶ Θείων Κανόνων καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ὑπενθυμίζομεν ἀκόμη τὴν ῥῆσιν τοῦ Γαμαλιὴλ διδασκάλου τοῦ Θείου Ἀποστόλου Παύλου εἰπόντος διὰ τὸν Χριστιανισμόν: «Ἐὰν μὲν τὸ ἔργον εἶναι ἐξ ἀνθρώπων θὰ καταπέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν δὲ εἶναι ἐκ Θεοῦ, μὴ θεομαχεῖτε!...».

Ἐπὶ πλέον εἶναι ἄηθες, ἀτυχές, ἀγοραῖον καὶ πάντως μὴ Ἐκκλησιαστικόν, τὸ παράδειγμα τοῦ Καραγκιόζη ὁπερ ἀναφέρει ὁ σχολιαστής, παραλληλίζων τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Μακ. Φιλαρέτου μὲ τὸν γνωστὸν ἥρωα τῆς συν-οικιακῆς ὁθόνης!...

Ὁ Μακ. Φιλάρετος καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱεραρχία παρ' οὐδενὸς ἀρμοδίου ἐν τῷ κόσμῳ ἀμφισβητεῖται ὅτι κέκτηνται νόμιμον κανονικὴν καὶ θεοστεγὴ τὴν Ἀρχιερωσύνην, ὡς ἐπίσης ὅτι ἀποτελοῦν τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς τρομοκρατικῆς κομμουνιστικῆς βίας, τοῦ ἐκτροχιασμοῦ καὶ τῆς δεσποτείας αἰτίνες κυριαρχοῦν καὶ καταδυναστεύουν ἐπὶ ἔτη πεντήκοντα περίπου τὸν δυστυχῆ Ὁρθόδοξον Ῥωσικὸν λαόν. Ἐὰν ἀγνοῇ τὰς ἀδιαψεύστους ταύτας ἀληθείας ὁ ἐπιπολαίως σχολιάζων τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὡς ἐρωτήσῃ νὰ μάθῃ τοὺς ἐπαίοντας διὰ νὰ μὴν φωρᾶται ἀγνοῶν γνωστότατα πράγματα καὶ γεγονότα.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἀδόκιμον ὑπαινιγμὸν τοῦ ὅτι ὁ Μακ. Φιλάρετος καὶ οἱ Ἅγιοι Ἱεράρχαι τοῦ ἀγνοοῦν, δῆθεν, τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκκλησιαστικά καὶ λοιπὰ πράγματα, ἀπαντῶμεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡστόχησαν αἱ βολαὶ τοῦ βιαστικοῦ σχολιαστοῦ διότι ὁ νουνεχὴς Ἱεράρχης κ. Φιλάρετος καὶ ἡ Σύνοδος τοῦ γνωρίζουν ἄριστα καὶ κατὰ βάθος τὰ παρ' ἡμῖν, ἐνεργοῦν δὲ μετὰ συνέσεως προσοχῆς καὶ συντόνου προσευχῆς.

Ἀσφαλῶς ὁ σχολιαστής θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ εἶχεν ἐευλογήσῃ ἡ Σύνοδος τοῦ Κου Φιλαρέτου τὰς Χειροτονίας τῶν Γνησίων Ὁρθ. Χριστιανῶν (Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου) διότι τοῦτο συνέφερε καὶ εἰς τὴν παράταξίν του καὶ εἰς τοὺς μεθ' ὧν, ἴσως, συνεργάζεται ἡ παράταξις τοῦ «εὐφυνεῖς» ὑποκρυπτομένους, τοὺς ὁποίους ἀγνοοῦμεν καὶ θέλομεν νὰ ἀγνοῶμεν. Ἡ παράταξις Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου ἀποτελεῖ πενικιλίνην καὶ στρεπτομυκίνην δρῶσαν καταλυτικῶς εἰς ζημιογόνα μικρόβια.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀπάντησίς μᾶς εἰς τὰ ἐπιπολαίως καὶ πετῶντι καλάμῳ ἀτυχῆ σχόλια τοῦ βιαστικοῦ σχολιαστοῦ.

Ὁ Μακ. Μητροπολίτης κ. κ. Φιλάρετος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων κ.κ. Καλλίστου καὶ Ἐπιφανίου ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ εἰς Ν. Ὑόρκην.

Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Διακρίνεται ὁ Σεβ. Κορινθίας κ. Κάλλιστος, ὁ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος, ὁ Παν/τος Καθηγούμενος Παντελεήμων, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Ἐκκλησίας κ. Γεώργιος Κράμπε, ὁ Ἀρχ/της Καλλιόπιος, ἡ Καθηγούμενη Μακαρία Μοναχή, ὁ Πρωτοσύγκελλος πατὴρ Εὐγένιος καὶ ἡ εὐσεβὴς Πρεσβυτέρα Ἀγγελικὴ. Ἐμπροσθεν καθήμενος ὁ διερμηνεὺς κ. Ἀντώνιος Γαβαλάς.

Στιγμιότυπον εἰς συνγκέντρωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου κ. Γεωργίου Κράμπε, εἰς περιβάλλον σεμνοτάτης ἐμφανίσεως μὲ βαθεῖαν τὴν αἵσθησιν τῆς θρησκευτικότητος καὶ τῆς προσευχῆς. Διακρίνονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν κ.κ. Κάλ-
λιστος καὶ Ἐπιφάνιος, ὁ Καθηγούμενος Ἀρχ/της κ. Παντελεήμων, ὁρθοὶ ὁ Αἰδ.
Ἱερεὺς κ. Βλαδίμηρος μετὰ τῆς πρεσβυτέρου αὐτοῦ, τέκνα τοῦ εὐλαβοῦς
Π. Γεωργίου Κράμπε, ὁ Πρωτοσύγγελλος Π. Εὐγένιος, ὁ Ἀρχ/της Καλλιόπιος
καὶ ἡ Καθηγουμένη Μακαρία Μοναχὴ.

Στιγμιότυπον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
(Κυροῦ (Ἀρχ/που Μιθιχίου) κατὰ μίαν σύσκεψιν εἰς Τορόντο τοῦ Καναδᾶ. Δε-
ξιὰ καθήμενος διακρίνεται ὁ εὐλαβέστατος Ἱερεὺς πατὴρ Παναγιώτης Καραθα-
νάσης Θεολόγος, πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὑπηρετῶν εἰς τὴν
γενναίως Ὀρθ. Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Τορόντο Καναδᾶ.

Από τὸν «Κήρυκα Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» Δεκεμβρίου 1971:

Ὁ Μκκ. Μητροπολίτης κ. κ. Φιλιρέτος μεθ' ἀπάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τῆς Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἐν πνευματικῇ Χοροστασίᾳ εἰς τὸν μεγαλειώδους ἐπιβλητικότητος Ἱερὸν Ναὸν ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Φωτογραφία ἀπὸ τὴν Συνεστίασιν εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τοῦ γνωστοῦ Ξενοδοχείου Πλάζα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Συνοδικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος (Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου) ἐτυχον θερμότητος ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ περιποιήσεως ἐκ μέρους τῆς Ῥωσικῆς Ἐθνικιστικῆς Συνόδου τῆς Διασπορᾶς. Διακρίνονται περὶ τὴν τράπεζαν, οἱ Ἀρχιερεῖς Κάλλιστος καὶ Ἐπιφάνιος, ὁ Καθηγούμενος Ἀρχ/της Παντελεήμων Μητρόπουλος, ἡ Καθηγουμένη Μνικαρία καί, ἀριστερὰ εἰς τὸ ἄκρον ὁ Πρωτοσύγκελλος Π. Εὐγένιος, ὁ Ἱατρός ἐκ Φιλαδελφείας κ. Μιχ. Τσόκας καὶ ὁ Ἀρχ/της Καλλιόπιος. Εἰς τὴν Συνεστίασιν παρευρέθησαν πεντακόσιοι (500) προσκεκλημένοι Γ.Ο.Χ. Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἐπίσημος Ἀναγνώρησις κατὰ τὸ 1972:

Ἰδού, τό, περὶ οὗ ὁ λόγος, σπουδαιότατον ἀδελφικὸν Ἐγγραφον:

ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (ΕΚΤΟΣ ΡΩΣΣΙΑΣ)

75 EAST 93RD STREET, NEW YORK 28, N.Y.

TEL. LEHIGH 4—1601

Πρὸς

τὴν Μακαριότητα Αὐτοῦ

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀνδρέαν

Πρόεδρον τῆς Συνόδου

τῶν ἀγνῶν (Γνησίων)

Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

τῆς Ἑλλάδος.

Ὁδὸν Βερανζέρου 22

Ἀθήνας — Ἑλλάδα

21 Ὀκτωβρίου) 3 Νοεμβρίου, 1972

Μακαριώτατε, ἀγαπητέ ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ,

Ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν μέσῳ ἡμῶν!

Γνωρίζομεν εἰς ἅπαντας, ὅτι, μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν, γενομένην, ὡς εὐλογίαν διὰ τὴν Ἱερὰν Ἱεραρχίαν τῆς Μακαριότητος ὑμῶν, ἡ ἡμετέρα Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (ἐκτὸς Ρωσσίας) τελεῖ ἐν πλήρει Ἐκκλησιαστικῇ καὶ Ἱερᾷ Κοινωνίᾳ. μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἡ Μακαριότης ὑμῶν εἶναι Ἐπίσκοπος .

Ἐγκαρδιώτατα εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν, εὐλογῇ καὶ ὁδηγῇ τὴν Ἱεραρχίαν, τὸν Κλῆρον καὶ τὸν Λαὸν (ποίμνιον) τῆς Θεόθεν προστατευομένης Ἐκκλησίας τῆς Μακαριότητος ὑμῶν, ἐς αἰ.

Ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

τῆς Μακαριότητος Ἑμῶν

Μητροπολίτης Φιλάρετος

Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων

Μπίσοπ Λαῦρος

Ἐπίσκοπος

Γραμματεὺς τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων

Μία επιβεβαίωσις ὅτι δέν ἔγινε καμμία ἀναχειροτόνησις:

**Synod of Bishops
of the Russian Orthodox Church
Outside of Russia.**

75 EAST 93RD STREET, NEW YORK, N. Y. 10028

TEL: LEHIGH 4-1601

Very Reverend Archpriest George Grabbe, Director
Public and Foreign Relations Department

October 25/ November 7, 1973.

Mr. V.M.Shallcross
507 - 3rd Avenue, Box 15
Seattle, Wash. 98104

Dear Mr. Shallcross.

Your letter of October 11, 1973 has been received.

The Bishops Kallistos and Epiphanius were not ordained by our Synod. They were accepted in communion as Bishops with only laying on of hands on them, already in bishops' vestments, according to the 8 canon of the First Ecumenical Council. That was to rectify beyond doubts the irregularity caused by the founding of their hierarchy through the consecration originally performed by one Bishop.

Sincerely yours

Archpriest George Grabbe
Archpriest George Grabbe

Μετάφρασις:

Σύνοδος Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἐκτός Ρωσίας

75 East 93rd Street, New York, N.Y. 10028. Tel: LELIGH 4-1601

Πρωθιερέυς Γεώργιος Γκράμπε [...] 25 Ὀκτωβρίου / 7 Νοεμβρίου, 1973.

Ἀγαπητέ κ. Shallcross,

Ἡ ἐπιστολή σας τῆς 11 Ὀκτωβρίου τοῦ 1973 παρελήφθη.

Οἱ Ἐπίσκοποι Κάλλιστος καὶ Ἐπιφάνιος δέν ἐχειροτονήθηκαν ὑπὸ τῆς ἡμῶν Συνόδου. Ἐγιναν ἀποδεκτοί εἰς τὴν κοινωνία ὡς Ἐπίσκοποι με μόνο ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνῶ ἐφοροῦσαν ἤδη τὰ ἀρχιερατικὰ ἄμφια, σύμφωνα με τὸν 8^{ον} κανόνα τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Αὐτὸ ἔγινε διὰ νὰ διορθώσῃ πέραν πασῶν ἀμφιβολιῶν τὴν παρατυπία που προκαλεῖται ἐκ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἱεραρχίας τους διὰ τῆς χειροτονίας τοῦ πρώτου [Ἐπισκόπου] ὑφ' ἐνός Ἐπισκόπου.

Με φιλικούς χαιρετισμούς.

Πρωθιερέυς Γεώργιος Γκράμπε

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου Λαύρου Ἐπιβεβαιεῖ ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς Ἀνεγνώριζεν καὶ τὰς δύο παρατάξεις τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος:

23/12/74

**КАНЦЕЛАРИЯ
АРХИЕПИСКОПА СΥΝΟΔΟΥ
Русской Православной Церкви
Заграницей.**

10/23 декабря 1974 г.

№ 3/50/1037.....

**75 East 93 Street
New York, N. Y. 10028
Phone: LEhigh 4-1601**

+

Боголюбивый рабъ Домѣй Димитрій!

Въ отвѣтъ на Ваше письмо, по благословенію
Его Высокопреосвященства Митрополита Филарета, сообщая
Вамъ, что въ свое время Архіепископъ Акакій, продолжа-
тель дѣла Флоринскаго, былъ рукоположенъ въ епископскі
санъ епископами нашей Зарубежной Церкви. Преемникъ его
-- Архіепископъ Авксентій и его Синодъ часто къ намъ
обращались и продолжаютъ обращаться по разнымъ вопро-
самъ.

Въ 1971 г. обратились къ нашему Собору предста-
вители другой группы -- Матвеевцы, которые ходатайство-
вали объ урегулированіи ихъ хиротоній, что и было удо-
влетворено нашимъ Соборомъ. Соборъ принялъ такое рѣше-
ніе, думая, что это дастъ возможность объединиться
обѣимъ группамъ. Въ настоящее время мы сослужимъ
съ духовенствомъ обѣихъ группъ.

Да храни васъ Господь!

Съ любовью о Господѣ

+ *Святославъ Лавровъ*
Епископъ Лавръ

Μετάφρασις:

Γραμματεία
τῆς Ἀρχιερατικῆς Συνόδου
τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
τῆς Διασπορᾶς
10/23 Δεκεμβρίου 1974
ἀριθ. 3/50/1031
75 East 93 Street,
NEW YORK N.Y. 10028
PHONE: LEHIGH 4- 1601

Ἀγαπητέ δοῦλε τοῦ Θεοῦ Δημήτριε,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας διὰ τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον γνωστοποιῶ Ὑμᾶς ὅτι ἐν καιρῷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀκάκιος ὅστις ἐσυνέχισε τὸ ἔργον τοῦ πρ. Φλωρίνης ἐχειροτονήθη ὡς ἐπίσκοπος τῆς Ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ὁ διάδοχός του, Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος, καὶ ἡ Σύνοδός του, ἀπευθύνονταν καὶ συνεχίζουν νὰ ἀπευθύνονται εἰς Ὑμᾶς με διάφορα προβλήματα καὶ αἰτήματά τους.

Τὸ ἔτος 1971 εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδόν μας ἀπεστάλθηκαν ἐκπρόσωποι μιᾶς ἄλλης ομάδος, «Ματθαϊκοί», οἱ ὅποιοι με αἶτημά τους ἐπεθύμησαν ὅπως ξεκαθαρισθοῦν [Ρωσικά: *uregulirovanji*] αἱ χειροτονίαι των. Τοῦτον τὸ αἶτημά των ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ἡ Σύνοδός μας ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπὶ σκοπῷ ὅτι θὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις ἐνώσεως τῶν δύο ομάδων. Σήμερον ἡμεῖς συνεχίζομεν τὴν λειτουργικὴν κοινωνίαν καὶ με τις δύο ομάδες.

Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάττῃ!

Με ἀγάπη ἐν Κυρίῳ,

+ Ἐπίσκοπος Λαῦρος

Μία επιστολή εκ Τορόντου Αμερικῆς ἀποδείχνει τὴν σωστὴν ἔννοιαν τῆς χειροθεσίας ὡς συγχωρετικὴν εὐχὴν καὶ ἀπλὴν ἐξωτερικὴν πράξιν μὴ ἀγκίζουσα τὴν ἤδη ὑπάρχουσα ἀρχιερωσύνη τῶν Ἐπισκόπων.

Σημαντικὴ
Διά τὸ 1974 - Χειροθεσία
Οὐκ ἐστὶν Πῶς
27-2-74
TORONTO. 27.2.74. (Π.Ο.Η.)
- Ἀρχιεπίσκοπε Παναγιώτη
Χαίρε.
καὶ ἀρχὴν πῶς συνῆλθε διὰ τὴν μεγάλην
μαθηστέρευσιν καὶ ἐχρὴν νὰ τὴν ἔχω παρασημεῖ διὰ
τὴν μεγάλην σιωπὴν σου εἰς ἀνάληψιν τῆς ἀσπασίας
ἐπιστολῆς σου. Ἀπὸ ὑπερῶν λεχθέντων τῆς ἑσπερίας σου
καὶ πῶς λύρα εἶται εἰς θεοὺς νὰ ἀναλίσκω εἰς τὴν
ἐπιστολὴν σου τῆς ἑσπείας τοῦ περιεχόμενου ὑπάρχει χῆν
διαμυστημένον καὶ ἐνδιαφέρον.
Αἱ μαθητὲς ἀναλίσκω σποδέρχοντες διὰ
ἀσπασίας ἑσπερίας, μαλόντων ἐδυνάμει συνεσταλμένης τῆς
ἑσπείας εἶχε φίλος τοῦ Παναγιώτου Καραβάνη
(PETER CARRAS), ἑσπερίου τοῦ Παναγιώτου
Ἀπὸν Νευλαπίον TORONTO. Οὗ Π. Παναγιώτου γεννηθέντος
ἐν Ἀθηνῇ, λυχνάντος ἐνταλμένον στέρεος τῆς Ρωσσι-
νῆς ἑσπερίας τῆς Διασποράς, πρῶτος τῆς ἐκείνης
στάσεως καὶ ποτὶ μαχρὴν ἀφροσύνην ἐπὶ ἐκείνῃ
ἐχέσων Ρωσσινῆς ἑσπερίας τῆς Διασποράς καὶ
τῆς δύο Παλαιοντολογικῆς Παράδοξης, Μαλδαϊνῆς
καὶ Φωρενιῆς. Αἱ ἀναλίσκω, καὶ ἀπερὶ τῆς
σπείας, ἐπὶ τῇ 12 ἐρωτησίων ποτὶ περιεχόμενον
ἐπὶ τῇ ἑσπερίᾳ σου ἀναλίσκω ἐπὶ τῇ Ρωσσίᾳ
ἐπιστολῶν τῆς ἐκείνης τοῦ Φιλαρέτου ἔχον ἐν ἀσπασίᾳ:
1. ὅτι ἐπιστολὴς τῆς ἀπὸ Μαλδαίων Ἀρχιεπισκόπου
Παναγιώτου Ἀρχιεπίσκοπου καὶ Κορυθαίου Καραβάνη
καὶ Κελίου Ἐπιστολῆς φίλος τοῦ Παναγιώτου Καραβάνη
Τόροντου, περὶ θύσαν ἐν Ἀθηνῇ τὸν Σεπτέμβριον 1971

1. Οι ναύτοι αποστράφηκαν και πήραν λιμένα και ναύτο
 Μαναντλάτο Μπαρμπαχίλο και Φιζαρόλο Γουαρνίας, ούτε
 έφθισαν ποτέ και να έχουν εις επαφή το δρόμο
 Ρωσικών και λιμένα, και πέλεκτο και πέλεκατο
 και να αποστρέψουν. Το ποτόν έχει να αναχαιτίσει.
 Το 1970 ήθελε ο Άγιος Κορινθίος Κανζόλο να τοποθετήσει
 κανάλι και να ανοίξει μια διώρυγα και Μαρτάνιου
 Καραλάφου ναλαινούς να τοποθετήσει, η οποία έλεγε πως
 να έλθουν οι Παρνακίλοι και να ανοίξουν να έλθουν
 Νουλαίο τοποθετήσει. Η διώρυγα αυτή από τότε
 και Άγιος Κορινθίος Κανζόλο, έδωσαν να έλθουν
 Παρνακίλοι - έφθισαν και τα ναύτα Άγιος Νουλαίο.
 Ο δρόμος έδωκε να γίνει και Άγιος Κορινθίος, και
 να συνεχίσουν να έλθουν εις επαφή και ο Άγιος
 Κανζόλο και ο Άγιος Μορξόλο Καραλάφου
 να ανοίξουν και Ρωσικών λιμένα και Η.Τ.Α. και έφθισαν
 να αναχαιτίσει και να Ρωσικών λιμένα και να έλθουν
 να έλθουν να τα ναύτα και να ναυτούν και Φιζαρόλο.
 Οι Ρωσικών λιμένα και να έλθουν να έλθουν και να
 να συνεχίσουν να έλθουν εις επαφή και να έλθουν
 να ναυτούν και να έλθουν Μαρτάνιου. Και να έλθουν.
 Κανζόλο να ναυτούν και να ναυτούν και να έλθουν,
 Κανζόλο και Καραλάφου Κανζόλο
 και να ο Παρνακίλοι και ο Άγιος Μορξόλο, ο δρόμος
 να να ναυτούν και να ναυτούν και να ναυτούν
 Φιζαρόλο, και να ναυτούν και να ναυτούν και να ναυτούν
 Ρωσικών λιμένα και να ναυτούν και Μαρτάνιου.
 2. Άπολο έχουν οι δύο Μαρτάνιου έλθουν και ο Άγιος
 Κανζόλο και Η.Τ.Α. η λιμένα και Φιζαρόλο
 έφθισαν να ναυτούν οι Μαρτάνιου.

ωαρία ἐλ βαυλοφίνα αὐτὸς ἐὼν Ἀνάνιον. Τετρακτίς
 δὲ ἔχει διὰ χηρδοσιαὶς δεξιῇ ἐὼς ἑπτα
 λυγίδωρα ἑμπερὰν ὁ δὲ αὐτὸς ἔχει χηρδοσιαὶς
 αὐτὸς ἐὼν Ἀνάνιον.

[illegible]

Κίβρια λὺν Σινὺς καὶ ἐνὶ χερσὶ, δὲ Σινὺς
λὺν ἑνὶ αἰσὶν σὺν ἑδῷ Ὀρθόδοξος καὶ παρὶς
καὶ λὺν Σινὺς τὰ Ἀπαλάφιν.

Ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ὁ ὁ παρὰ τὸν ἑνὶ
καλὸν καὶ δὲ ὁ ὁ παρὰ τὸν καὶ δὲ ὁ παρὰ τὸν
Μαλδαϊνῶν καὶ ὁ ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
καὶ ὁ παρὰ τὸν.

Ἐδῷ ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν
παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν
παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν
παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν
παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν

Μὲ Ἀνδρῶν

millenn miller

Υ. Οὐκ ἐνὶ αἰσὶν λὺν καὶ δὲ ὁ παρὰ τὸν
λὺν, ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν
ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν ὁ παρὰ τὸν καὶ ὁ παρὰ τὸν

W.M